

OVERWEGING **LUISTEREN NAAR ZIJN STEM**



DATUM	11 & 12 mei 2019
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	Openbaringen 21,1-5
EVANGELIE	Johannes 10,22-30

“Mijn schapen luisteren naar mijn stem, ik ken en ze volgen mij. Ze zullen niet verloren gaan. Ik geef ze eeuwig leven, leven dat alle dood overwint”. Zo klinkt de stem van Jezus, de goede herder.

Hoor jij zijn stem? Hij roept en schreeuwt niet, geen dwangbevelen. Zijn stem is een stem, waarin zijn volgelingen zich gekend weten...die maakt dat ze komen, volgen...

Een Samaritaanse – in een verhaal dat aan dat vandaag vooraf gaat, een Samaritaanse -, die vijf mannen heeft versleten en nu samenleeft met een man die hare niet is...hoort Jezus stem: heb jij voor mij wat te drinken? Zij, verstotene - zelf zo dorstig - ...wordt gevraagd Hem te drinken te geven...Zij hoort zijn stem, volgt Hem. Hij wordt voor haar de zevende, de ware Jacob. De Judeërs, de machthebbers in Jeruzalem en in de tempel voelen zich bedreigd. Er steekt een gure wind op. Het wordt winter. “Ben jij soms de Messias, de langverwachte?...Voor de draad ermee...” Jezus verdedigt zich niet, maar verwijst naar wat gebeurt, wat hij doet....naar schapen, zoals die Samaritaanse, **die luisteren naar zijn stem....**

Roeping heeft te maken met iemand vragen een verantwoordelijkheid op zich te nemen: wil jij penningmeester worden, of koffieschenker...is dat iets voor jou? Dat is roeping, maar in het evangelie van vandaag...sluit roeping vooral aan op een diep verlangen dat in ons leeft...Een stem, die trekt...

Bij mijn eigen roeping was dat ook zo...ik was een jaar of zes zeven...We woonden in binnenstad hier in Zwolle, mijn ouders kerkten in de oude Michielkerk, de Roggestraat, waar Vroom- en Dreesman zat en nu nog Hudson. ...Als je die donkere kerk binnen keek zag je in de verte wat lichtjes. Lichtjes die vertelden van mysterieuze aanwezigheid, van een liefde. Dat trok en is blijven trekken. Nieuwe parochianen bezoekers vertelden laatst wat hun trok naar onze kerk, ze zijn alle uit vrije wil gekomen...de eerbied van de liturgie, maar vooral dat ze zich welkom thuis waren. Dat ze gekend weten in hun leven, in hun ervaringen.

Als geen ander heeft Maria de stem gehoord. Via de engel, die sprak: de Heer, de Barmhartige is met je. Wil jij ruimte voor mijn liefde, voor mijn zoon zijn? Ondanks angst en niet begrijpen heeft ze “Ja” gezegd. “Amen, Mij geschiede naar uw woord” . De barmhartige heeft in haar gewoond...haar leven lang heeft ze Hem gedragen, is ze bij Hem gebleven, zijn last gedragen, heeft onder zijn kruis gestaan...

Om Maria recht te doen, een plek te geven dit weekend in onze kerk hangt hier een bijzonder doek...het Mariakruis, van Arnoud van Sante...

Beeldmeditatie



Wat zien we?

- Een beeld , dat bestaat uit lange stroken zachte doorschijnende stof, wit en blauw
- De wit strook hangt in de vorm van een koker. Is zeven meter lang
- Om de de witte strook – een stuk boven het midden – is een houten kruis bevestigd, links, rechts, van voren en van achteren er om hem.
- De blauwe strook is over en om dat kruis gedrapeerd.
- Wit en blauw, de Maria kleuren...Maria...draagt het kruis...



- Het blauw kun je ook zien als een omslag doek, die het hoofd van Maria, dat alleen denkbeeldig ziet bedekt
- Denkbeeld zie een ingekeerde ingetogen Maria, die Ja, Amen zegt...
- Amen op haar zoon, als ze deze wordt verworpen, ontluisterd, gekruisigd
- Arnoud van Sante heeft het beeld 'Mariakruis' gedoopt: Maria draagt zijn kruis...

Dit doek, dit beeld, zoals het hier hangt riep een ander beeld op bij mij op. Het visioen van Johannes in het boek van de Openbaringen, zijn droom van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, van de nieuwe stad, die gereed als een bruid, die die zich voor haar man heeft getooid uit de hemel neerdaalt....Met dat beeld klinkt vanaf een troon een stem:

'Dit is de tent van God bij de mensen! Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen, en de dood zal niet meer bestaan;

geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn,
want al het oude is voorbij. Zie ik maak alles nieuw'

Een woord, een stem uit het laatste en moeilijk boek van de Bijbel, het boek van de Openbaringen van Johannes. Tot op de dag van vandaag is dit voor velen kerkelijk en niet kerkelijk een geliefde tekst, een woord van toekomst en troost. Als ik mensen bij het afscheid van een geliefde lezingen voorstelde, kozen ze vaak, juist deze tekst...De woorden komen binnen...woorden, stem van verlangen... Een stem die ook verwoordt wat Maria tot ons komt: Gezien worden in je pijn en verdriet, troost toekomst. Niet alleen ooit later, maar ook hier en nu...